

Pár starejch slz
když probudíš se v noci
těžko si zvykáš
na iluzi, bez pomoci

Barevný kruhy
jež vzduchem prolítnou ti
děsivá touha
chytit je a vznést se na peruti

Obrazce snů
dlouhý jak perel šňůry
noří se ze tmy
velký jak červi můry

Původci zla
přicházej po setmění
nejde to, nejde
ukončit tohle chtění

R: Jak ústa z kamene
jež křičí "Už jdi z kola ven!"
a stopy nenávisti
ke který budeš předurčen
A lidská zvůle
co nezná, nezná slovo čest
ty rysy v tvářích, bez mrknutí
jež nechají, nechají se svést

R: Prach, ústa z kamene
jež křičí "Už jdi z kola ven!"
a stopy nenávisti
ke který budeš předurčen
A lidská zvůle
co nezná, nezná slovo čest
ty rysy v tvářích, bez mrknutí
jež nechaly, nechaly se svést